

πονήφιοί μας θα έτύπωναν και επισκεπτήρια ; Νά λοιπόν πού έγινε και αυτό !

Θά γίνουν κι άλλα ακόμα, έτσι πού τ'ο τραβάει τ'ο σκοινί ή «Διάπλαση». Θά χυθεί κ' αίμα. Και σ' αλήθεια πρέπει να χυθεί για να γίνει ο έκλογικός της αγώνας καταντίπ Ρωμαίικος.

Του λόγου σου, φίλε Νουμά, ξέρεις γιατί γίνονται 'δλ' αυτά. Μά μπορεί κι 'δλ' οι αναγνώστες σου να μην τ'ο ξέρουν και καλό θ' είναι να τους τ'ο πούμε.

Τά περίφημα αυτά έκλογικά καρναβάλια γίνονται στην τελευταία σελίδα τής «Διάπλασης». Πάνου πάνου στη σελίδα δημοσιεύεται στερεότυπα ή ο κλόουθη δήλωση.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

'Η λέξις με άπλά στοιχεία λεπτά 10, δια δέ τούς συνδρομητάς μας λεπτά 5 μόνον με παχέα στοιχεία διπλάσιον και με κεφαλαία τ'ο τριπλάσιον. Ελάχιστος όρος 15 λέξεις, δηλ. και 'αί ολιγώτεροι τών 15 πληρώνονται ως να ήσαν 15 κτλ.

Νά λοιπόν τ'ο κλειδί αυτήνης τής φάμπρικας. Με τ'ο κλειδί αυτό μετρώντας τις έκλογικές λέξεις πού βρίσκονται στο φύλλο τής 1—8 του Δεκέβρη, τις βρίσκω 800, πρὸς μιὰ πεντάρα ή λέξη, μάς κάνουν 40 δραχμίες. Οι έκλογές βαστάνε σέ 5—6 φύλλα τής «Διάπλασης». Έχουμε λοιπόν 4 περίπου χιλιάδες λέξεις, πρὸς μιὰ πεντάρα, διακόσες δραχμίες. Για να τσεπώσει λοιπόν διακόσες δραχμίες ή «Διάπλαση» δηλητηριάζει με τ'ο έκλογικό φαρμάκι τ'α φτωχά τ'α Ρωμιόπουλα. Τί λέει για 'δλ' αυτά τ'α υπερπατριδικώτατα δ κ. Ξενόπουλος πού, κρυμένος πίσω από τόν αγαθώτατο κ. Ν. Παπαδόπουλο, τ'η διευτύνει ;

Τί λέει δ κ. Ξενόπουλος, δέν ξέρω· ξέρω τί λέω εγώ, και συνεθίζω πάντα να μιλω με πράματα. Σου στέλνω λοιπό μαζί με τ'ο γράμμα μου πέντε δραχμίες, βάλε και λόγου σου ή, τι θέλεις, ή βάλουν κ' οι φίλοι σου άλλος μιὰ και άλλος δυο δραχμίες, κ' έτσι θα μαζωχτεί ένα ποσό από διακόσες δραχμίες, να τ'ο στείλουμε στη «Διάπλαση», έτσι για τ'α έκλογικά έξοδα, για να πάψει πιὰ αυτές τις κερδοσκοπικές έκλογές της. Προσείνω μάλιστα αυτό να γίνεται κάθε χρόνο, γιατί έτσι μοναχά δ κ. Παπαδοπουλοξενόπουλος θα πάψει να κάνει τ'η σωτήρια αυτή ένεση κάθε χρόνο στη Ρωμαίικη ψυχή.

Με φίλια

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ

Η ΑΣΤΡΟΥΔΑ. "Αν είναι πικρός, πατέρα... Ο ΣΤΡΑΤΙΔΗΣ (δοκιμαζοντας). Γλυκός, παιδί μου, γλυκός... Η ΣΤΡΑΤΙΔΑΙΝΑ (στηγά). Βέβαια, γλυκός σαν τ'α λόγια σου... Η ΑΣΤΡΟΥΔΑ (γελαστά). Πάλι τ'α ίδια ; 'Ελάτε... 'Ησυχία... Θά σας μιλήσω... 'Εάν τ'ο τ'ο πεις λοιπόν, πατέρα, τ'ο κ. Στρωτός για τόν Κωστή ; Δέ 'εάν τ'ο τ'ο πεις, δέν είν' έτσι ! Η ΣΤΡΑΤΙΔΑΙΝΑ. Τότε να τ'ο τ'ο πεις εσύ... Η ΑΣΤΡΟΥΔΑ. 'Εγώ ; Μά ταιριάζει να τ'ο τ'ο πω εγώ ; Ο ΣΤΡΑΤΙΔΗΣ. "Α, μπά, τέτιο πράμα !... Δέν πάει.... Η ΣΤΡΑΤΙΔΑΙΝΑ. Πάει δέν πάει, πρέπει ένας να τ'ο τ'ο πει. Κι ε δέ μάς τ'ο κάνει τ'ο ρουσφέτι, τότε τ'ο λέω εγώ τής φιληνάδας μου, τής κ. Ρωξάνης, και μάς τ'ο κάνει δ έντρας της. Η ΑΣΤΡΟΥΔΑ (άπορώτως). Τής κ. Ρωξάνης ; Ο ΣΤΡΑΤΙΔΗΣ. Μά ή (θυμώσει δ Στρωτός αν τ'ο μάθει πώς ζητήσαμε τέτιο πράμα από τ'η γυναίκα τ'ου Καλέκαρδου· 'εάν τ'ο πει έτσι σαν προσβολή... Η ΣΤΡΑΤΙΔΑΙΝΑ. Κι ε θυμώσει ; Θέση να βρει δ Κωστής μου και ε θυμώσουν 'δλ' οι Στρωτοί

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΥΜΝΟΥΣ

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ

Χαίρε τής Φύσης αναγάλιασμα ! ή λαχτάρα δική της σ' όνειρεύτηκε και στην καρδιά σου για πάντα φόβισε, ποθώντας να γροικώ τ'η μουσική τ'ου όνειρου.

"Όσάν τ'ο κόσμον υπέρτατη χαρά ή φωνή σου, πού διαλαλεί τόν ερχομό μας απ' τ'η χώρα τ'ου μυστηρίου κι ανιστορεί σ' όλη τ'ην Πλάση τ'η δόξα τής 'Αγάπης.

Φώς ή ματιά σου ! και τ'ο γέλιο σου τραγοῦδι, πού ρυθμικά κυλάει μες στην ψυχή τ'ου ανθρώπου από τ'ο πρώτο γλυκοχάραμα τής ζήσης ως σ'ών ματιών τ'η δύση.

Τ'α σπλάχνα σου μονάχα γνώρισαν τής Φύσης τούς μουσικούς ρυθμούς κ' εσύ τής άρμονίας τ'η χάρη τ'ην άπόκοσμη κάνεις ν' άκούμε με κάθε απόχτηπό σου.

Ροδοστρωμένους δρόμους και στεφάνια δόξας πάντα ή καρδιά σου νείρεται για δ,τι τής είναι δ πιό γλυκός της τρόμος τής χαράς τ'ο φέγγος τ'η σκέψη σου οδηγεί.

Κι όσον ξεσπάση δ θρήνος σου, βουνά και δάση θ' αντιλαλήσουν τ'ο πικρό σου κλάμα κ' όλης τής Χείσης ή καρδιά ξεσκιζεται, θαρρώντας τόν πόνο σου δικό της.

Προφητική ή ζωή σου γίνεται και πάντα πριν από μ'ας τ'ο δρόμο, όσον θα μπορούμε, βλέπεις. Κ' είναι οι σιγμές σου θρίαμβος Πόνου κ' 'Αγάπης, παντοτεινή Νιόβη !

ΗΛΙΑΣ Η. ΒΟΥΤΙΕΡΙΑΗΣ

Η ΛΑΤ'ΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

είναι ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ για τ'ο λαό και δέχεται καταθέσεις από μιὰ δραχμή κ' άπάνω. Σου πλερώνει τόκο 4 1/2 % και σου δίνει πίσω τ'α χρήματά σου όποτε θελήσεις είτε όλα είτε μέρος απ' αυτά.

"Ο ΝΟΥΜΑΣ"

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ ΣΥΝΤΡΟΜΗ

Για τ'ην Ελλάδα Δρ. 10.—Για τ'ο 'Εξωτερικό Δρ. 20.

20 λεπτά τ'ο φύλλο λεπτά 20

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ. Στα κιάσκια (Σύνταγμα, 'Ομόνοια, 'Εθν. Τράπεζα 'Υπ. Οικονομικών, Σταθμός Τροχιόδρομου ('Ακαδημία), Βουλή, Σταθμός ύπόγειου Σιδηρόδρομου ('Ομόνοια), στο καπνεπωλείο Μαγολακάνη (Πλατεία Στουρνάρα), 'Εξάρχεια, στα βιβλιοπωλεία 'Εστίας Γ Κολάρου και Σακέτου (άντικρυ σ'η Βουλή).

'Η συνδρομή πλερώνεται μπροστά κ' είναι ένός χρόνου πάντα

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Παρά τρία ένδικος ευεργέτης — Οι φοβέρες τ'ου Μιστριώτη — Βασιλικά λόγια και προγυμνασιακά γράμματα — Για τούς κ. κ. Ανκουρέζο και Δαμηλάτη.

ΔΙΓΟ άκόμα κ' ο μακαρίτης Σεβαστόπουλος θα γινόταν σ' αλήθεια ένδικος ευεργέτης, άφ' ότου έγινε άφορητή νάνοξαι τ'ο στόμα της ή Φιλοσοφική Σχολή τ'ου Πανεπιστημίου μας και να πει πως νείρεται να δεχτεί τ'ην άνόητη δωρεά του, τις τριάντα δηλ. χιλιάδες φρ. χρυσά πού ήφισε δ μακαρίτης στο Πανεπιστήμιο για να χωθούν σ'η σημεριά, Ρωμαίικα, δηγήματα ή εύκτικ'η κ' δ άπαρέμφοτος, Δυστυχώς, για τ'ο Πανεπιστήμιο και για τ'η μνήμη τ'ου Σεβαστόπουλου, βγήκε τ'η Δευτέρα βράδι δ πρέτανης κ. Καταράς και μάς τελήσε από τις στήλες τής «'Εστίας» πως ή Φιλοσοφική Σχολή δέν είχε κανένα δικαίωμα να δεχτεί ή να πορρίψει τ'η δωρεά και πως ή Σύγκλητο (πού να μη βασκαθεί !) είναι άποφασισμένη να δεχτεί τ'η δωρεά τ'ου αμεγαλίμου άνδρός, άφ' ότου μάλιστα τρεις καθηγητάδες της Φιλοσοφικής Σχολής, δ Κόντος, δ Μιστριώτης κ' δ Χατζηδάκης (μάλιστα, δ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ !) είναι υπέρ τ'ου διαγωνισματος, δηλ. παραδέχονται πως μπορεί να γραφτεί (και τ'ο σπουδαιότερο, να διαβαστεί) σήμερα Ρωμαίικο δήγμα με εύκτικ'ες, άπαρέμφοτα και μονολεκτικ'ους μιλώντες !

"Έτσι λοιπόν τρεις δοφοί έμποδίζουν σήμερα ένα μακαρίτη να γίνει ένδικος ευεργέτης και ρεζιλεύουν τ'ο Πανεπιστήμιο. Χερσικώηστε τους !

ΠΑΝΟΥ σ' αυτό τ'ο ζήτημα δέν μπορούσε να μη μιλή-

κ' οι ξεστρωτοί τ'ου κόσμου ! Ο ΣΤΡΑΤΙΔΗΣ. Μά εγώ δέν τ'ο θέλω αυτό. Η ΣΤΡΑΤΙΔΑΙΝΑ. 'Εγώ εμως τ'ο θέλω. Τ'ο θέλω και θά γίνει. Και δέν άκούω κανέναν εγώ. ("Η 'Αστρουδά πάει και κάθεται στο άκρον τ'ου τραπεζι, άκουμπώντας τ'ο κεφάλι σ'η χέρι και δέ βγάζει μιλιά) Ο ΣΤΡΑΤΙΔΗΣ. 'Ελα, μη παραφέρνεσαι πάλι. Η ΣΤΡΑΤΙΔΑΙΝΑ. Μά εσύ θά με κάμεις να πάρω τ'α βουνά !.. Κατάντηρες άνυπόφορος πιὰ εσύ !.. Σά μολύδι μου κάθεται στην ψυχή μου ! (Σωπαίνουνε για λίγο). Ο ΣΤΡΑΤΙΔΗΣ (μαλακά). 'Ελα, 'Αθήσα... Νά ζήσεις... Σόχασε πιὰ ! Η ΣΤΡΑΤΙΔΑΙΝΑ. Νά σιχάσω ; Μην αγαπάς ναρχινίσω και τ'α τραγοῦδια για τ'η χατίρι σου ; Ο ΣΤΡΑΤΙΔΗΣ. "Όχι. Δέ θέλω τραγοῦδια. Δέ σου ζητάω να τραγουδάς. Η ΣΤΡΑΤΙΔΑΙΝΑ. Τότε τί αγαπάς ; Τί θές ; Διάταξε, άφέντη ! Ο ΣΤΡΑΤΙΔΗΣ. Δέ θέλω τίποτα. Λίγη καλοσύνη θέλω. 'Εχω ανάγκη από λίγη καλοσύνη, από λίγον ήλιο να μου ζεσταίνει τ'ην ψυχή, να μου δίνει

κουράγιο στο σκληρό τόν άνόητο. Λίγον ήλιο θέλω. Γιατί μου τόν άρνείσαστε ; Η ΑΣΤΡΟΥΔΑ (λαλημένα και χαμηλά), Πατέρα μου !... Ο ΣΤΡΑΤΙΔΗΣ. Λίγη καλοσύνη. Σας τ'η διακοσέω τέσα χρόνια τώρα. 'Ελαστε με ! Η ΣΤΡΑΤΙΔΑΙΝΑ (κοροδογητικά). 'Ο Θεός να σ' ελεήσει, χριστιανέ μου. Η ΑΣΤΡΟΥΔΑ (στον ίδιο τόνο). Φτωχέ πατέρα !.. ("Αλλη πάγη), Ο ΣΤΡΑΤΙΔΗΣ. Θά ήγω έξω. Η ΣΤΡΑΤΙΔΑΙΝΑ. "Όρα σου καλή. "Αμα με σιχίσεις, τ'αχες πιὰ στερεότυπο τ'ο θά ήγώ έξω. Ο ΣΤΡΑΤΙΔΗΣ. Πρέπει να περάσω κ' από τ'ο ταμείο π'η βραδιάσει να πάρω τ'η σύνταξή μου. Πάει να πάσει τ'ο καπέλο του από τ'ο άκρον τ'ου τραπεζι), "Ακουσε, 'Αστρουδά. "Αμα έρθει δ κ. Στρωτός και ζητήσει τόν έκλογικό τ'ου λόγο τ'ο τ'ο τ'ο δένεις. Τ'α χερσικώηστε τ'αχω δ'η πάνου. Νά τα ! Η ΑΣΤΡΟΥΔΑ. Καλά, πατέρα. ("Ο ΣΤΡΑΤΙΔΗΣ φέβγει ή ΣΤΡΑΤΙΔΑΙΝΑ κοινάει τ'ο κεφάλι και δέ μιλάει ή ΑΣΤΡΟΥΔΑ παραίτη κ' τ'α τ'ο τ'ο τ'ο τ'ο). Η ΣΤΡΑΤΙΔΑΙΝΑ (παύοντας πάλι τις κάλτσες